

331

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1974 r.

w sprawie stosowania równoważnych norm czasu pracy w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu komunikacji.

Na podstawie art. 141 § 4 Kodeksu pracy (Dz. U. 1974 r. Nr 24, poz. 141) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się:

- 1) w przedsiębiorstwie Polskie Linie Lotnicze „LOT” do członków personelu latającego i pokładowego oraz do pozostałych pracowników zatrudnionych przy obsłudze urządzeń wymagających pracy ciągłej,
- 2) w Zarządzie Ruchu Lotniczego i Lotnisk Komunikacyjnych do pracowników zatrudnionych na stanowiskach pracy związanych z zabezpieczeniem ruchu lotniczego oraz na stanowiskach pracy przy obsłudze i konserwacji portu lotniczego, jeżeli pracownicy ci zatrudnieni są przy obsłudze urządzeń wymagających pracy ciągłej,
- 3) w przedsiębiorstwie Wagonów Sypialnych i Restauracyjnych „WARS” i przedsiębiorstwach Restauracje Dworcowe „WARS” do pracowników zatrudnionych przy obsłudze wagonów sypialnych i restauracyjnych oraz pracowników zatrudnionych w restauracjach, barach i bufetach dworcowych,
- 4) w Pbmocniczym Przedsiębiorstwie Usługowym Kolei do pracowników zatrudnionych przy utrzymaniu czystości taboru kolejowego, dworców kolejowych i terenów stacyjnych oraz wykonywaniu innych czynności związanych z obsługą podróżnych.

§ 2. 1. Czas pracy pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach i zakładach wymienionych w § 1 może być przedłużony w poszczególnych dniach do 12 godzin na dobę przez zastąpienie norm czasu pracy określonych w art. 129 § 1 Kodeksu pracy równoważnymi normami czasu pracy.

2. Przez równoważne normy czasu pracy rozumie się przedłużony w poszczególnych dniach wymiar czasu pracy, który zostaje wyrównany skróconym czasem pracy w innych dniach lub dniami wolnymi od pracy, z tym że w okresie rozliczeniowym czas ten nie może przekraczać liczby godzin wynikającej z przemnożenia 8 godzin (w sobotę albo wyznaczony w zamian niej inny dzień — 6 godzin) przez liczbę kalendarzowych dni roboczych.

3. Jako okres rozliczeniowy przyjmuje się miesiąc kalendarzowy.

4. Praca w granicach norm, o których mowa w ust. 1 i 3, nie jest pracą w godzinach nadliczbowych.

5. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, po porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, ustali wykaz stanowisk (zawodów), na których mogą być wprowadzone równoważne normy czasu pracy, oraz określili szczególne warunki ich stosowania.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa i zakłady, w których praca odbywa się w systemie równoważnych norm czasu pracy, są obowiązane do opracowania harmonogramów pracy (wykresów pełnienia służby).

2. Równoważne normy czasu pracy stosuje się według harmonogramów pracy określających dla pracowników dni i godziny pracy oraz dni wolne od pracy.

3. Do czasu pracy pracowników zatrudnionych w systemie równoważnych norm czasu pracy zalicza się godziny przepracowane w ramach harmonogramu pracy.

4. Godziny przepracowane poza harmonogramem pracy zalicza się do czasu pracy, jeżeli:

- 1) praca poza harmonogramem była wykonywana wskutek nieprzewidzianych i nie dających się uniknąć przeszkód (np. awarie, zakłócenia w ruchu), uznanych przez kierownika zakładu pracy, albo
- 2) zostały przepracowane na polecenie kierownika zakładu pracy.

5. Normę czasu pracy, ustaloną na okres rozliczeniowy w trybie § 2 ust. 2 i 3, zmniejsza się w razie usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy o taką liczbę godzin, jaka wynika z przemnożenia 8 godzin (w sobotę lub wyznaczony w zamian niej inny dzień — 6 godzin) przez liczbę pełnych dni nieobecności.

§ 4. 1. Po każdym okresie pracy w systemie równoważnych norm czasu pracy, trwającym co najmniej 8 godzin bez przerwy, powinien nastąpić okres odpoczynku.

Odpoczynek ten powinien trwać:

- 1) w miejscu zamieszkania pracownika co najmniej tyle godzin, ile trwała poprzedzająca nieprzerwana praca, nie mniej jednak niż 10 godzin,
- 2) poza miejscem zamieszkania odpoczynek powinien wynosić co najmniej połowę czasu pracy poprzedzającego odpoczynku.

2. Każdy pracownik, zatrudniony w systemie równoważnych norm czasu pracy, ma prawo korzystać co najmniej raz w okresie tygodniowym z 24-godzinnego czasu wolnego od pracy, przy czym wypoczynek taki powinien raz na trzy tygodnie przypadać w niedzielę.

§ 5. 1. Praca wykonywana ponad normy czasu pracy, ustalone zgodnie z przepisami § 2 ust. 1 i 3, stanowi pracę w godzinach nadliczbowych.

2. Za pracę w godzinach nadliczbowych przysługuje — oprócz normalnego wynagrodzenia — dodatek w wysokości:

- 1) 50% wynagrodzenia wynikającego z osobistego zaszczerowania pracownika — za pracę w dwóch pierwszych godzinach nadliczbowych przekraczających dobową normę czasu pracy (§ 2 ust. 1) i za godziny nadliczbowe przekraczające miesięczną normę czasu pracy (§ 2 ust. 3); łączna liczba godzin nadliczbowych, opłaconych z dodatkiem 50%, nie może przekraczać liczby godzin wynikających z przemnożenia przepracowanych dni przez 2, przy czym liczba tych godzin nie może być większa niż liczba dni roboczych w okresie rozliczeniowym pomnożona przez 2,
- 2) 100% tego wynagrodzenia — za pracę w dalszych godzinach nadliczbowych oraz w godzinach nadliczbowych, przypadających w nocy lub w niedzielę i święta.

3. Za pracę przekraczającą równocześnie dobową i miesięczną normę czasu pracy przysługuje tylko jeden dodatek.

4. Dodatek, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje za pracę w niedzielę w normalnym czasie pracy, jeżeli pra-

ownikowi udzielono innego dnia wolnego od pracy. Dotyczy to również pracy w dzień świąteczny.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski